

WANNEER RADIOLOGIE IN DE GENEN ZIT

DEEL 1

Op dezelfde golflengte

Gwen Vuurberg

Dylan Henssen

Sommige talenten lijken genetisch: muzikaliteit, sportiviteit... of juist een scherpe blik. Soms delen familieleden niet alleen een bloedband, maar ook een beroepsmatige band. Wat drijft een zoon of dochter om onafhankelijk van de ouder te kiezen voor het vak van de röntgenfoto's, echo's en scans? Is het toeval, inspiratie of een vleugje familietrots? In deel 1 van een tweeluik de families Meys, Huisman en Puylaert.

'Een weekje meekijken met Tim was voldoende om voor radiologie te kiezen'

Tim, Evelyne en Karlijn Meys

Familierelatie: Broer en zussen.

Aan het werk in: Inmiddels zijn de Meys-radiologen over het hele land verspreid. MSK-, acute en mammariadioloog Tim werkt in het Martini Ziekenhuis Groningen, MSK- en mammariadioloog Evelyne in het Zuyderland Medisch Centrum in Heerlen en Sittard en kinder- en mammariadioloog Karlijn in het Radboudumc Nijmegen.

Op dezelfde golflengte door: Je familie heb je niet voor het uitkiezen, maar soms kies je wél hetzelfde vak. Wat begon met een nieuwsgierige anios op de SEH, groeide uit tot een gedeelde passie in de beeldvorming. Een passie die Tim, Evelyne en Karlijn overigens niet van hun ouders meekregen, die allebei een technische achtergrond hebben. Tim, de oudste, zette zonder het te weten de toon. Hij kwam voor het eerst echt in aanraking met radiologie tijdens zijn werk op de SEH. Daar was het noodzaak om snel en zelfstandig beeldvorming te beoordelen. Later, als anios chirurgie, werd zijn fascinatie voor het vak verder aangewakkerd. Karlijn volgde enige tijd later. De analytische benadering van klachten, het speurwerk achter de schermen en de breedte van het vak bleken de perfecte match. Evelyne wilde aanvankelijk een heel andere kant op; wel patiëntenzorg, maar dan niet vanachter een scherm. Een weekje meekijken bij Tim bleek genoeg om het tij te keren.

Van elkaar geleerd: Wat hen bindt, is het plezier in het puzzelen over de diagnose en uiteindelijk het vertalen van diagnostiek naar de best mogelijke patiëntenzorg. Ook de samenwerking met andere klinische collega's en de rol die je als radioloog speelt in het grotere geheel, maken het werk extra waardevol. Daarom is het waarschijnlijk ook niet gek dat ze alle drie (naast kinder- en MSK-radiologie) een gezamenlijke voorliefde hebben voor de mammariadiologie; een vakgebied waarin precisie, empathie en samenwerking samenkomen.

Inspirerend: Ondanks de afstand, weten ze elkaar altijd te vinden. Of het nu gaat om een interessante casus, twijfels bij een beeld, gewoon om even te sparren of om privé bij te kletsen.

‘Haar keuze vond ik opvallend, maar wel heel leuk’

Cato en Peter Huisman

Familierelatie: Dochter en vader.

Aan het werk in: Cato is vijfdejaars aios in het Amsterdam UMC. Peter is jarenlang werkzaam geweest als radioloog in het Tergooi Ziekenhuis en is momenteel nog werkzaam als waarnemer in het OLVG en af en toe in het Tergooi Ziekenhuis.

Op dezelfde golflengte door: Cato ging tijdens de middelbare school al met Peter mee naar het ziekenhuis, onder andere om mee te kijken bij de plaatsing van een nefrostomiekatheter. Toen al was Cato's enthousiasme voor de geneeskunde duidelijk voor Peter. De keuze voor radiologie vond Peter opvallend, maar toch ook wel heel leuk. Cato was juist van plan om een andere weg te volgen dan haar vader, maar door een inspirerend coschap bij de radiologie in het (toen nog) AMC viel ze toch voor het vak.

Van elkaar geleerd: Zij is nu in opleiding in het Amsterdam UMC met ongeveer 40 andere aios. Dat was tijdens Peters opleiding wel anders: hij was met 3 aios. Peter volgde zijn volledige opleiding in het OLVG, maar had ook wel graag een deel in een academisch ziekenhuis willen volgen, conform het huidige opleidingsplan.

Inspirerend: Peter ziet dat er meer oog is voor werk-privébalans en vindt het goed dat Cato haar kansen grijpt om op reis te gaan en een deel van de opleiding parttime te werken. In zijn opleidingstijd was parttime de opleiding volgen geen optie. Cato vindt de haast eindeloze nieuwsgierigheid van Peter voor de radiologie, zelfs na al die jaren, inspirerend. Zij ziet aan haar vader dat je lange tijd in ons vak werkzaam kunt zijn zolang je er passie voor hebt.

‘Niemand kan met zoveel passie over het beloop van een cholecystitis vertellen’

Carl en Julien Puylaert

Familierelatie: Zoon en vader.

Aan het werk in: Julien is inmiddels al 6 jaar met pensioen, maar begeleidt nog steeds 1 tot 2 dagen per week aios radiologie in het Amsterdam UMC gedurende hun eerste echostage. Hij geniet van die dagen en probeert de aios *hands-on* enthousiast te maken voor de buikechografie. Carl is momenteel fellow en vanaf volgend jaar staflid bij de neurointerventieradiologie in het Amsterdam UMC. Carl heeft lang over de keuze voor de radiologie getwijfeld, omdat hij niet het 'gebaande' pad op wilde gaan. Nu is hij blij die keuze toch te hebben gemaakt en hij kan zich geen leuker en gevarieerder vak voorstellen.

Op dezelfde golflengte door: Dat Carl uiteindelijk toch voor de radiologie koos, vond Julien uiteraard erg leuk. Van kinds af aan was Carl erg in techniek geïnteresseerd.

Beiden vinden het mooie van de radiologie dat je zoveel kanten op kunt en mag kiezen wat het beste bij je past. **Van elkaar geleerd:** Julien vond destijds in de stress rondom de acute buik het juiste evenwicht tussen spanning en plezier, maar herkent dat Carl handiger en stressbestendiger is. Julien denkt dat Carl de neurointerventieradiologie aankan. Julien vindt dat een meesterlijk onderdeel van ons vak. Carl heeft van zijn vader geleerd dat je als radioloog niet moet beperken tot een ondersteunende rol, maar je actief moet mengen in de kliniek. Ondanks dat een aanvrager zich soms afvraagt waar je je mee bemoeit als radioloog, ziet Carl dat dit echt het beste is voor de patiënt.

Inspirerend: Julien geniet ervan hoe enthousiast Carl zijn werk doet en hoe hij zijn technische en handvaardige kwaliteiten erin kwijt kan. Carl benoemt als meest inspirerend het enorme plezier waarmee zijn vader het vak beoefent: niemand anders kan met zoveel passie over het beloop van een cholecystitis vertellen.

